

[Valdemar Thomsen.]

tilvebragt i Landbruget gennem Generationers Flid og Nøjsomhed, er for længst sat ind i Bedriften, og for de flestes Vedkommende desværre tabt. For Tusinder er de sidste Reserver opædt og alle Sunde lukket, og derfor maa den vigtigste Opgave for et Parti, der virkelig vil gøre Ret og Skel, være den efter Evne at rette Misforholdet, der bestaar, ikke for Landbrugets Skyld alene, men for hele Samfundets økonomiske og moralske Sundheds Skyld.

Forhaabentlig vil andre end Det frie Folkeparti være at finde paa denne Linie. For os er Stillingen imidlertid klar og ligetil. Odense-Mødets, Bondetogets Krav opfyldt er det mindste, Landbruget kan være tjent med, og i den Henseende staaer Det frie Folkeparti helt og fuldt paa Mejeriernes og Slagteriernes næsten enstemmige Beslutninger, som blev taget for ganske faa Maaneder siden.

Paa dette økonomiske Omraade har Landbruget vist et enestaaende Sammenhold, som det forhaabentlig ikke vil lykkes de store Partier og deres Presse at splitte. Den Snak, at kun ved Hjælp af Stemmesedlen kan man faa sin Ret, maa nu høre op. Den politiske Vej til rimelige Arbejdsvilkaar for Landbruget er der ved Valget den 22. Oktober blevet sat en Stopper for, medmindre — man maa jo ogsaa være noget Optimist — Regeringen, som det er sket i de fleste andre Lande Verden over, skulde finde det formaalstjenligt for Samfundets Skyld at give ogsaa Landbruget Betingelser for at kunne eksistere anstændigt. Men under de nuværende Magtforhold er det urimeligt over for Landbruget at hævde, at Stemmesedlens Vej er den eneste at følge. Af Erfaring kender vi nemlig, hvordan saa at sige alle andre Erhverv og Befolkningsklasser uden om Regering og Rigsdag, gennem Organisation, gennem Sammenhold har været i Stand til at faa det, der kan tilkomme dem, og for adskilliges Vedkommende lidt til. Ja, selv uden den mindste politiske Indflydelse har talmæssigt svage Erhverv med afgjort Held anvendt Metoden.

Det lykkeligste for alle Parter vil være ved Samarbejde at skabe Betingelser for Frembringelse af Værdier og gennem Samarbejde at løse Fordelingspørgsmaalet, saa-

ledes at nyttigt Arbejde betales med en anstændig Løn. Derom burde Arbejdet først og fremmest samles, og hvis ikke der omgaaende vises Vilje i den Retning, ja, saa er der ingen Vej udenom, saa tvinges Landbruget til at gøre sig gældende som Erhverv. En svag og eftergivende Modstander regnes der i Regelen ikke med, og derfor maa Landbruget, om det bliver nødvendigt, sætte haardt mod haardt for at gennemtvinge et Samarbejde, men vel at mærke et Samarbejde paa lige Fod.

Et saadant Samarbejde paa lige Fod er vort Maal. Derfor vil Det frie Folkeparti staa Last og Brast med det arbejdende Landbrug i den Kamp, som blev indledet med Odense-Mødet og med Bondetoget, og som ganske afgjort vil blive taget op igen med fornyet Energi, hvis ikke det rimelige Krav om økonomisk Ligeret for Landbruget opfyldes.

Ja, vil de Herrer fra Regeringsbænken maaske sige, Kritik har vi nok af, men give os et godt Raad, ikke om, hvordan vi skal tage fra vore Vælgere og give til andre, for det kan vi strengt taget nok selv finde ud af! Det, man sukker efter, det er i Virkeligheden en Anvisning paa en Udvej til at imødekomme de rimelige Krav, som Landbruget stiller, vel at mærke, hvis det kan ske uden at forringe deres egne Vælgere økonomiske Arbejdsvilkaar.

Det kan være noget vanskeligt, men det skulde alligevel, trods det Misregimente, vi nu i adskillige Aar har været inde under, endnu være muligt. Men Mulighederne for et gunstigt Resultat bliver ringere Dag for Dag, og hvis vi fortsætter som nu, vil den Dag ikke være fjern, da alle kommer til at dele Kaar med de Tusinder af Hjem, der i Øjeblikket ingen Udvej ser.

Skal der imidlertid blive Mulighed for et frugtbringende Samarbejde om en Løsning af de store skæbnebestemmende Problemer, saa maa det ske, ikke gennem det Overmod, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch lagde for Dagen, men saa maa det ske ud fra Erkendelse af, at de hidtil fulgte Veje ikke fører til Maalet. Og saa maa der skabes Enighed om Princippet, om de virkelig store Linier i den Politik, som maa lægges til Grund. En Drøftelse med en saadan Enighed for Øje kunde sikkert uden Skade i højere Grad, end Tilfældet er,